

Nu er Tidspunktet kommet, hvor Staten maa træde til, hvis det skal lykkes os at skaffe Arbejde til vore arbejdsløse. Men nu er det saa heldigt, at der i disse Aar har været ført Forhandlinger om en Omordning af Jernbaneforholdene i Vejle By. Det drejer sig om meget store Arbejder, Bygning af Viadukt, Tunneler o. s. v., som vil andrage nogle Millioner Kroner. Det er Arbejder, som Vejle Kommune i og for sig ikke ønsker fremmet; naar de bliver fremmet, vil de derved tilvejebragte Forhold genere Trafikken i Byen en hel Del, og det vil heller ikke forskønne Byen, men Vejle Kommune og Staten er alligevel naaet til en Overenskomst og er færdige med de Forhandlinger, der skal gaa forud, før et saadant Arbejde kan sættes i Gang. Det er altsaa ikke saaledes, at vi ønsker det fremmet for Byens Skyld, men da vi alligevel skal have det, da Staten ønsker det for at kunne faa fri Gennemkørsel, saa siger Vejle Bys Arbejdere: Lad os faa det Arbejde fremmet saa meget som muligt, saa vi dog kan faa den Glæde af det i denne vanskelige Tid, at det afbøder noget af den Arbejdsløshed, som allerede nu findes. Den kommende Vinter tegner meget ugunstigt for Vejles Vedkommende i Henseende til Arbejdsløshed. Man optog en Statistik først i Oktober Maaned, som viste 338 arbejdsløse. Nu er vi kommet en Maaned længere frem, hvilket naturligvis betyder, at vi er kommet højere op, idet Antallet af arbejdsløse stiger fra Dag til Dag. De nuværende ca. 400 arbejdsløse udgør 10 pCt. af det samlede Arbejderantal i Vejle. De vil kunne forstaa, at naar man har 10 pCt. af Arbejderne gaaende arbejdsløse, saa er der Grund til at tale om, at den tilstundende Vinter vil blive ret uhyggelig, idet man kan øjne, hvor alvorlige Forholdene kan blive. Jeg skal nævne, at af disse ca. 400 arbejdsløse har ca. 100 — med et nøjagtigt Tal 96 — ingen Arbejdsløshedsunderstøttelse, idet de har optaget deres Arbejdsløshedsunderstøttelse fuldt ud; de har gaaet saa længe arbejdsledige, at de i Øjeblikket ikke har nogen som helst Understøttelse hverken fra den ene eller den anden Side. Den høje Rigsdag vil kunne forstaa, at paa denne Maade kan det ikke blive ved at gaa, og navnlig vil den kunne forstaa, at naar der ligger saadant et stort Statsarbejde, hvor Forarbejderne — jeg tænker nærmest paa de teoretiske Forarbejder — er udførte, vil jeg henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om det ikke skulde være muligt ved Henvendelse til Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg at faa ud-

virket, at disse Arbejder bliver paabegyndt.

Det er mig bekendt, at den højtærede Indenrigsministers Arbejdsudvalg for nogen Tid siden var samlet med Repræsentanter for enkelte Kommunalbestyrelser sammen med Repræsentanter for Sogneraadsforeningerne og Købstadforeningerne, og at man dér drøftede, hvad der fra Statens og Kommunernes Side skulde gøres for at skaffe Arbejde i den kommende Vinter. Saa vidt jeg ved, er det godt 3 Uger, siden dette Møde blev afholdt, men endnu er der ikke fremkommet noget fra dette Udvalg ud over Bladrygter om, hvad man ønsker iværksat. Jeg vil henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder at søge ved et noget intimere Samarbejde med dette Indenrigsministerens Udvalg at faa fastslaaet de enkelte Arbejders Berettigelse og at faa paabegyndt de Arbejder, der har været ført Forhandling om mellem Kommunalbestyrelserne og den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Jeg kunde fristes til at sige til dette Arbejdsudvalg, at det gaar ikke i en Tid som vor, medens de arbejdsløses Tal daglig øges, at overveje for længe. Jeg kunde fristes til at bruge Peter Wessels Udtryk til Marstrands Kommandant; men jeg skal ikke gøre det for ikke at komme i Klammeri med den højtærede Formand. Men jeg siger til dette, den højtærede Indenrigsministers Arbejdsudvalg: Lad der komme Fart i dette Udvalg, lad os mærke, at det arbejder; i modsat Tilfælde bærer det sit Navn paa en Maade, som det ikke burde.

Samtidig med, at jeg omtaler de Arbejder, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at den nuværende Arbejdsløshedslov har været meget omstridt. Man har fra Vestres og Højres Side ment, at den var ideel, medens vi fra socialdemokratisk Side har ment, at den var alt andet end ideel. Denne Lov er i Virkeligheden kun af den Beskaffenhed, at man kan sige, den egner sig til normale Tider, og jeg har i og for sig ikke noget imod, at man hæfter dette paa denne Lov. En ganske kortvarig Arbejdsløshed vil en Arbejder kunne gennemgaa, idet han ved Hjælp af den lille Understøttelse, han faar, der for mange Fags Vedkommende kun er 12—14 Kr., og som for de bedre Fags Vedkommende, de, der har sikret sig bedst, kun gaar op til 28—30 Kr. om Ugen, vil kunne vegetere sig igennem en ganske kort Tid ved Hjælp af de Penge, han eventuelt har sammenparet sig fra den Tid, han havde Arbejde.